

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

Ügyiratszám: – dig. közzététel

Tárgy: jogi szakvéleményadás, egyezségi ajánlatról való megfelelő tájékoztatás, irattovábbítási kötelezettség, tájékoztatási kötelezettség, feljelentés elmulasztása, mulasztás bírósági eljárásban

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság FEGYELMI HATÁROZATA

Az ügy száma: -

Határozat száma: -

A tanács megjelölése: Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsa

A tanács tagjai: -

Az eljárás alá vont személy neve, ügyvédi tevékenysége gyakorlásának formája, képviselője: ügyvéd

Határozat meghozatalának módja: az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (továbbiakban: Üttv.), valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MŰK szabályzat (továbbiakban: FESZ) alapján 2022. március 11. napján, tárgyaláson tartása nélkül

Rendelkező rész:

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsa az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségét az alábbiak szerint állapítja meg:

Az eljárás alá vont személy az Üttv. 107. § a) pontjára figyelemmel fegyelmi vétségként, szándékos magatartásával elkövette

- 2 rendbeli, az Üttv. 29. § (1) bekezdésének megsértését;
- az Üttv. 1. § (3) bekezdésének folytatólagos megsértését; valamint

az eljárás alá vont személy az Üttv. 107. § a) pontjára figyelemmel fegyelmi vétségként, gondatlan magatartásával elkövette

- az Üttv. 41. § (4) bekezdésének folytatólagos megsértését;
- 1 rendbeli, az Üttv. 39. § (5) bekezdésének megsértését;
- 1 rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének megsértését.

ezért az eljárás alá vont személlyel szemben a fegyelmi tanács az Üttv. 108. § b) pontja alapján

250.000,- Ft – azaz kétszázötvenezer forint - pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmaz.

Az eljárás alá vont személy a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül köteles a pénzbírságot megfizetni a fegyelmi vétség elkövetése időpontjában őt nyilvántartó területi kamarának (Somogy Megyei Ügyvédi Kamara) a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara 11743002-20014627 számú számlájára vagy a Somogy Megyei Ügyvédi Kamra pénztárába való közvetlen befizetés útján.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont személyt, hogy a jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül 30.000,- Ft azaz harmincezer forint kamarai átalányköltséget a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara 11743002-20014627 számú számlájára vagy a Somogy Megyei Ügyvédi Kamra pénztárába való közvetlen befizetés útján fizessen meg.

A jelen határozat ellen az Üttv. 127. § (3) bekezdése alapján a fegyelmi biztos a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül írásban, elektronikus úton fellebbezéssel élhet, melyet a Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsánál kell benyújtani, és elő kell terjeszteni a fellebbezés indokait is. A fellebbezésben akkor lehet új tényre, vagy bizonyítékra hivatkozni, ha a fellebbező az elsőfokú eljárásban, arra önhibáján kívül nem hivatkozott. A fellebbezés a határozat végrehajtására halasztó hatályú.

A eljárás alá vont személy a jelen határozat ellen az Üttv. 127. § (3) bekezdése alapján a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti, mely kérelmét elektronikus úton nyújthatja be kizárólag. Ha az eljárás alá vont személy tárgyalás tartását kéri, a tárgyaláson kívül hozott határozat hatályát veszti, és az elsőfokú fegyelmi tanács elnöke tárgyalást tűz ki. Amennyiben az eljárás alá vont személy tárgyalás tartását nem kéri, és a fegyelmi biztos a határozat ellen nem fellebbez, a határozat a fellebbezésre nyitva álló határidő elteltével jogerőre emelkedik.

INDOKOLÁS:

Az eljárás alá vont személy 1991 óta végez ügyvédi tevékenységet.

Bejelentő 2021.11.18. napján a Megyei Ügyvédi Kamarához érkezett bejelentésében előadta, hogy az eljárás alá vont személy az ő részére írásban jogi szakvéleményt adott vételi ajánlat jogi relevanciájával

összefüggésben, melyre alapozva a bejelentő perbe bocsátkozott a vételi ajánlatot tevő személlyel a Járásbíróságon, mint alperes. Bejelentő álláspontja szerint a jogi szakvéleményről utóbb derült ki számára, hogy téves, mellyel ha tisztában lett volna, nem bocsátkozik a perbe, hanem peren kívül megállapodott volna az ellenérdekű féllel. A peres eljárásban a képviselőlet ellátására is az eljárás alá vont személyt bízta meg, a peres eljárással összefüggésben költségei merültek fel, melyet az eljárás alá vont személy okozott a téves szakvéleményadással. Előadása szerint a bírósági tárgyaláson eljáró bíró is figyelmeztette az eljárás alá vont személyt, hogy *„végezze rendesen a munkáját, hogy az ügyvéd úr viselkedése, jogi állásfoglalása a kamarai fegyelmi eljárás határát súrolja”*. Bejelentő sérelmezi, hogy az eljárás alá vont személy a bírói felhívás ellenére nem továbbította az egészségügyi papírjait, holott azokat időben rendelkezésre bocsátotta, a bíróság bírsággal is fenyegette a bejelentőt, egyben jelezte az eljáró bíró a bejelentő részére a tárgyaláson, hogy lehetősége van felmondani az ügyvédi megbízást. Előadja, hogy az eljárás alá vont személy eljárása miatt nagyon megingott a bizalma az ügyvédekben, hisz azért fordult ügyvédhez, mert nem ismerte a jogait, lehetőségeit. Előadása szerint a fogláló szabályaival az eljárás alá vont személynek tisztában kellett volna lennie, ahogy azzal is, hogy egy peres eljárást megelőző egyezséggel jelentős kiadásokat lehetett volna megspórolni, de erről információt nem vagy alig kapott. Előadása szerint ő hívta fel a bíróságot, hogy ügye miként áll, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy már hetekkel korábban a bíróság az eljárás alá vont személy részére mindent megküldött, de ő az iratokat még nem töltötte le. Előadta továbbá, hogy a pert megelőzően tudomása szerint az ellenérdekű fél ügyvédje megkereste az eljárás alá vont személyt, hogy „bánatpénz” fizetése mellett a per elkerülhető lenne, de erről az eljárás alá vont személy nem tájékoztatta a bejelentőt. Beadványában nyilatkozott személyi, vagyoni körülményeiről, és kérte az ügy kivizsgálását. Bejelentéséhez csatolta a bejelentő az eljárás alá vont személy által kiadott jogi szakvéleményt.

A bejelentés alapján a vezető fegyelmi biztos elrendelte az előzetes vizsgálatot, melyről az eljárás alá vont személyt a csatolandó iratok megjelölése mellett iratcsatolásra, valamint álláspontja kifejtésének lehetőségére hívta fel; egyben tájékoztatta a bejelentőt az előzetes vizsgálat elrendeléséről.

Beadványában – melyhez az iratcsatolási felhívásnak eleget téve iratokat csatolt – az eljárás alá vont személy vitatta fegyelmi felelősségét. Előadása szerint valóban ellátta a bejelentő jogi képviselőletét a bírósági eljárásban, mely a felek egyezségével végződött. Előadása szerint a per előzménye az volt, hogy ingatlanközvetítő közreműködésével a bejelentő jelentős értékű ingatlanát értékesíteni kívánta, melyre vételi ajánlat is érkezett. A vételi ajánlatot a bejelentő aláírta, a fogláló átutalásra került az ingatlanközvetítő, mint pénzkezelő részére. Ezt követően harmadik személytől a bejelentő jobb ajánlatot kapott, és inkább azt fogadta el, melyre figyelemmel a vételi ajánlat szerinti vevő a fogláló kétszeresére tartott igényt. Nem vitatta az eljárás alá vont személy, hogy a jogi szakvéleményt kiállította, azonban álláspontja szerint annak alapja a bejelentő azon állítása volt, hogy őt az ingatlanközvetítő megtévesztette, a vételi ajánlat aláírására részéről ezen megtévesztés miatt került sor. Eljárás alá vont személy álláspontja szerint nem az ő szakvéleménye adott a perre okot, hanem azon tény, hogy a bejelentő nem kívánta visszafizetni a fogláló összegének kétszeresét. Hivatkozott arra, hogy a per egyezséggel zárult, mellyel kapcsolatos „kára” a bejelentőnek legfeljebb a perköltség lehetett. Ellentmondásosnak tartotta a bejelentő előadását a bánatpénz felajánlása körében, hiszen ha nem egyeztetett erről a bejelentővel, akkor neki honnan volt erről tudomása. Állítása szerint a bejelentő értesült a bánatpénz fizetésének lehetőségéről, azonban fizetni nem állt szándékában egyáltalán, ahogy az ingatlanközvetítő díját sem fizette ki, mely miatt újabb peres eljárás indult. Eljárás alá vont személy álláspontja szerint a bejelentőnek nem állt szándékában a per megelőzése, célja az volt, hogy kibújjon a fizetési kötelezettsége alól. A bírósági felhívásra történő iratcsatolást az eljárás alá vont személy beadványában nem vitatta, azt azzal indokolta, hogy a bejelentőnek nem állt volna érdekében, ha az iratokat megküldi a bíróságnak, mivel azok adatai alapján távolmaradását a bejelentő kimenteni nem tudta volna. Így, az eljárás alá vont személy véleménye szerint, ezen mulasztással bírságtól óvta meg a bejelentőt. Vitatta az eljárás alá vont személy, hogy az eljáró bíró az ő tevékenységére negatív megjegyzést tett volna, a bírósági iratokat időben töltötte le, és azokat meg is küldte email útján az eljárás alá vont személy részére, melyek igazolására egy képernyőfotót csatolt. Vitatja, hogy passzív magatartást tanúsított volna az eljárásban, melyet álláspontja szerint az is alátámaszt, hogy egyezséggel zárult a peres eljárás. Előadása szerint az ingatlanközvetítővel kapcsolatos eljárásra nem kapott meghatalmazást a bejelentőtől, így nem róható a terhére, hogy az ingatlanközvetítővel szemben nem járt el. Vitatta továbbá az eljárás alá vont személy a bejelentő által állított anyagi körülményeket is.

A kijelölt fegyelmi biztos az eljárás alá vont személyt tényvázlat csatolására hívta fel ezt követően, melyre válasz nem érkezett.

A kamarához érkezett újabb beadványában a bejelentő előadta, hogy az ingatlanközvetítővel való peres eljárásban már nem az eljárás alá vont személy képviseli. Az új jogi képviselő büntetőeljárást kezdeményezett az ingatlanközvetítő tevékenységével összefüggésben csalás elkövetésének gyanúja miatt, ismeretlen tettes ellen. A bejelentő előadása szerint új jogi képviselője tájékoztatta őt a Ptk. megtámadási jogra vonatkozó szabályairól először, de ekkor már a megtámadási határidő letelt, így csak viszontkereset vagy beszámítási kifogás útján tudja igényét érvényesíteni az új jogi képviselő tájékoztatása szerint, „*alperesi (illetékmentes) viszony helyett*”. Bejelentő előadja, hogy ő mindig pontosan kifizetett mindent az eljárás alá vont személy részére, de a kellő figyelmet az eljárás alá vont személy nem fordította mégsem az ügyére.

A fegyelmi biztos ezt követően bejelentésének pontosítására hívta fel a bejelentőt.

A bejelentő a kamarához érkezett válaszában a téves szakvéleményadásban, a feljelentés és a nyilatkozat-megtámadás elmulasztásában, a pert megelőző egyezségkötésről való megfelelő tájékoztatás elmulasztásában, nem megfelelő tartalmú ellenkérelem előterjesztésében, bírósági felhívás teljesítésének elmulasztásában, egyezségkötés során a bejelentő érdekeinek nem megfelelő képviselésében, számlaadási kötelezettség elmulasztásában (- Ft ügyvédi munkadíj), megbízási szerződésből példány rendelkezésre bocsátásának elmaradásában jelölte meg. Előadta, hogy a jogi képviselő ellátásával „*hátrányosabbnál, hátrányosabb helyzetekbe*” hozta az eljárás alá vont személy, mely miatt „*romba dőlni látszik*” a bejelentő élete. Bejelentő beadványához melléleteket csatolt.

Határozatával a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett, melyben az Üttv. 1. § (3), 29. § (1), 39. § (3), 41. § (3) bekezdésének gondatlan magatartással megvalósított sérelmét állítva, megrovás fegyelmi büntetés alkalmazására tett indítványt. A fegyelmi biztos az eljárás kezdeményezéséről értesítette a bejelentőt.

A Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke határozatával kijelölte az eljárásra jogosult fegyelmi tanácsot, melynek elnöke az ügy iratait 2022. február 22. napján vette át. A fegyelmi tanács beszerezte az eljárás alá vont személy adatlapját.

A fegyelmi tanács úgy ítélte meg, hogy a fegyelmi felelősség a rendelkezésre álló iratok alapján elbírálnak, így tájékoztatta a fegyelmi biztost és az eljárás alá vont személyt, hogy tárgyalás tartása nélkül kíván határozatot hozni. A tájékoztatásban a fegyelmi tanács megjelölte az irányadó jogot, az eljáró fegyelmi tanácsot, a kapcsolattartási szabályokat, valamint felhívta határidő tűzésével a figyelmet a kizárási indítvány, észrevételezés, egyéb indítványok előterjesztésének lehetőségére.

A felhívásokra beadványt az érintettek nem terjesztettek elő.

A bejelentő nyilatkozatai, általa csatolt iratok; az eljárás alá vont személy nyilatkozata és annak mellékletei; az eljárás alá vont személy személyi lapja alapján az alábbi **összefoglaló tényállás** állapítható meg:

Bejelentő vételi ajánlat polgári jogi jellegének ügyvédi értékelésével, jogi szakvélemény nyújtásával bízta meg az eljárás alá vont személyt. Az eljárás alá vont személy a vételi ajánlat megvizsgálása alapján, annak ismeretében, hogy a vételi ajánlatot a bejelentő elfogadta, megállapította, hogy az nem felel meg a teljes bizonyító erejű magánokirati forma követelményeinek, melyre figyelemmel az álláspontja szerint jogi relevanciával nem bír. Jogi állásfoglalásában nem tért ki az általa kialakított véleménnyel, illetve megfogalmazott javaslatokkal kapcsolatos esetleges jogi kockázatokra, bár a vételi ajánlatot ismerte, és tisztában volt azzal, hogy azt a bejelentő elfogadta. Ezt követően a bejelentő a vételi ajánlattal érintett ingatlan vonatkozásában adásvételi szerződés szerkesztésével és ellenjegyzésével bízta meg az eljárás alá vont személyt a vételi ajánlat közlőjétől eltérő vevővel. A vételi ajánlat közlője fizetési meghagyásos eljárást indított a bejelentővel szemben a vételi ajánlatra figyelemmel az ingatlanközvetítő, mint az összeg kezelője részére átutalt foglaló visszafizetése iránt. Arra figyelemmel, hogy az ingatlanközvetítő az utalt foglaló összegét visszautalta a vételi ajánlat közlője részére, a jogvita tárgyát a foglaló szabályai szerinti mértékű, fennmaradó összeg képezte. A fizetési meghagyással szemben a bejelentő az eljárás alá vont személy jogi közreműködése mellett ellentmondást, majd a perré alakulást követően ellenkérelmet terjesztett elő. Az ellentmondás és a peres képviselő körében adott ügyvédi megbízással összefüggésben tényvázlat felvételére, megbízási szerződés rögzítésére nem került sor. A bejelentő „- Ft ügyvédi munkadíjat fizetett az eljárás alá vont személy közreműködéséért, melyről számlát nem kapott. Az

ellenérdekű fél jogi képviselőjén keresztül megkereste az eljárás alá vont személyt egyezségi ajánlat közlése iránt, melyről röviden tájékoztatta az eljárás alá vont személy a bejelentőt, azonban az egyezség részleteit, az egyezségkötés előnyeit, a peres eljárás kockázatait nem tárta fel a bejelentő részére. Az egyezségi ajánlatot a bejelentő nem fogadta el. A peres eljárásban a bejelentő jogi képviselőjében az eljárás alá vont személy járt el. Arra figyelemmel, hogy a perfelvételi szakban tartott tárgyaláson nem jelent meg járványügyi akadályra hivatkozással a bejelentő, mint alperes, a járásbíróóság a távollét igazolása körében arra hívta fel alperest az eljárás alá vont személy, mint jogi képviselőn keresztül, hogy jelentse be a bejelentő háziiorvosának nevét és címét. Ezen felhívást az eljárás alá vont személy a bejelentővel közölte, aki a bejelentéshez szükséges adatokat az eljárás alá vont személy részére megküldte (háziiorvos neve, bélyegzőjének száma, működési területe) azzal a kifejezett felhívással, hogy az eljárás alá vont személy az adatokat továbbítsa a járásbíróóság felé határidőben. Ennek a kötelezettségének az eljárás alá vont személy nem tett eleget, a járásbíróóság előtt adminisztrációs hibára hivatkozva, azonban a felhívás teljesítése elmulasztásának meghatározó indoka az volt, hogy úgy ítélte meg, hogy a bejelentőre nézve kedvezőtlen lenne a peres eljárásban az adatok közlése, mert az a távolmaradás kimentésére nem lenne alkalmas. Ahelyett azonban, hogy felhívta volna a bejelentő figyelmét az általa szakszerűtlennek ítélt utasításra, a felhívás teljesítése vagy annak elmaradása következményeire, mellőzte a felhívás teljesítését a bejelentővel való egyeztetés nélkül. A peres eljárásban érintett felek a perfelvételi eljárás során egymással egyezséget kötöttek, melyen az eljárás alá vont személy és a bejelentő személyesen jelen volt, egyezségüket a járásbíróóság jóváhagyta. A perfelvételi eljárásban akként nyilatkozott a bejelentő, hogy őt tévedésbe ejtették, megtévesztették, de ezt nem a peres eljárás felperese okozta.

A bejelentő az ingatlan értékesítéséhez ingatlanközvetítő közreműködését vette igénybe, azonban a fenti peres eljárás tárgyát képező vitás helyzetre, valamint arra figyelemmel, hogy végül olyan vevővel kötött adásvételi szerződést előadása szerint, akit nem az ingatlanközvetítő közvetített, nem kívánta az ingatlanközvetítő díját megfizetni. Az ingatlanközvetítő ezért közjegyzői fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett a bejelentővel szemben, melynek során, az ellentmondás előterjesztésekor jogi képviselőjét az eljárás alá vont személy, majd később más ügyvéd látta el. Az ellentmondás körében adott ügyvédi megbízásról tényvázlat felvételére, megbízási szerződés rögzítésére nem került sor ebben az esetben sem.

Mivel az eljárás alá vont személy jogi közreműködésével elégedetlen volt a bejelentő, így több ügyvédet próbált megbízni, akik az ügyben addig az eljárás alá vont személy által kifejtettekre hivatkozással tartózkodtak a jogi képviselő elvállalásától. Majd a bejelentő új jogi képviselőt találva jelenleg is peres eljárást folytat alperesként az érintett ingatlanközvetítővel, mint felperessel; továbbá büntetőfeljelentést is tett ismeretlen tettes ellen, az általa már az eljárás alá vont személy felé is hivatkozott megtévesztés miatt, melyre a vételi ajánlat közzétételével szembeni perben előterjesztett ellenkérelemben az eljárás alá vont személy is hivatkozott, de tévedés, megtévesztés jogcímén a perfelvételi szakban, az egyezségkötésig megtámadó nyilatkozatot nem tett. A bejelentő állítása szerint az eljárás alá vont személy magatartásával, tevékenységével összefüggésben őt jelentős összegű kár érte.

A fegyelmi biztos indítványa **részben alapos**.

A fegyelmi tanács elnöke az Üttv. 126. § (2) b) pontja szerint kezdeményezte az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását. Az Üttv. 127. § (1) bek., a FESZ 22.1. pontja alapján a fegyelmi tanács az ügy megítélését a rendelkezésre álló iratok alapján egyszerű megítélésűnek, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás lefolytatása nélkül az irányadó tényállást megállapíthatónak találta különös figyelemmel arra is, hogy egyes tények tekintetében az eljárás alá vont személy és a bejelentő ténybelileg egyező nyilatkozata, valamint bírósági jegyzőkönyvek és a felek által nem vitatott levelezés is rendelkezésre állt; valamint sem a fegyelmi biztos, sem az eljárás alá vont személy bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

A FESZ 27.2. pontja alapján a fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál a fegyelmi biztos indítványa nem köti, a FESZ 27.2/A. pontja szerinti körülmény nem merült fel jelen ügyben.

A tényvázlat, megbízási szerződés írásbeli rögzítésének elmaradása körében a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Üttv. 29. § (1) *A megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.*
(2) Az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízási érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízási tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

Nem vitatott az eljárás alá vont személy részéről, hogy elvállalta a jogi képviseletet a bejelentőnek a Járásbíróság előtt fizetési meghagyásból perré alakult eljárásában, már a fizetési meghagyással szembeni ellentmondás előterjesztésétől. Ezt a körülményt, az eljárás tényét alátámasztják a beszerzett bírósági iratok, az eljárás alá vont személy és a bejelentő nyilatkozatai.

Az iratokból, különösen az eljárás alá vont személy által csatolt képernyőfotóból, valamint az eljárás alá vont személy által csatolt, a bejelentő részére írt levélből kétséget kizáróan megállapítható, hogy az eljárás alá vont személy jogi képviseletet vállalt az ingatlanközvetítővel szembeni eljárásban is, a fizetési meghagyással szemben ellentmondást terjesztett elő, melyet kizárólag abban az esetben volt jogosult megtenni, ha a jogi képviseletre az ellentmondás előterjesztése kapcsán érvényes és hatályos meghatalmazással rendelkezett. Így annak ellenére, hogy az eljárás alá vont személy vitatta, hogy az ingatlanközvetítői eljárásban jogi képviseletet látott volna el, az eljárás alá vont személy által csatolt iratok (levél, képernyőfotó) alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ingatlanközvetítővel szembeni eljárásban, legalább az ellentmondás előterjesztése során az eljárás alá vont személy ellátta a bejelentő jogi képviseletét.

A fegyelmi biztos külön felhívására sem csatolta a fenti ügyekben készült tényvázlatot, tényállást, megbízási szerződést az eljárás alá vont személy, bár erre a vezető fegyelmi biztos is felhívta már az előzetes vizsgálatot elrendelő határozatában.

A tényvázlat rögzítésének elmaradása körében az nem állapítható meg, hogy azt szándékosan mellőzte volna az eljárás alá vont személy, azonban a szabály félreérthetetlen, egyértelmű, így gondatlanság mindenképpen terheli a mulasztás körében.

A fegyelmi biztos álláspontjával szemben, a rendelkezésre álló adatok alapján irányadó tényállásból megállapíthatóan azonban két alkalommal történt meg a mulasztás, így a szabályszegés 2 rendbelinek minősül.

Az eljárás alá vont személy a fenti magatartásával erre figyelemmel megvalósította, gondatlan magatartásával, 2 rendbeli, az Üttv. 29. § (1) bekezdésének megsértését, mint fegyelmi vétséget.

Az ügyvéd jogi szakvéleményadása, és tájékoztatási kötelezettsége kapcsán a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Üttv. 41. § (1) *Az ügyvéd, a kamarai jogtanácsos, az európai közösségi jogász, valamint - az e törvényben meghatározottak szerint - a külföldi jogi tanácsadó (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd), valamint irányításával a helyettesítésére jogosult az ügyfél érdekeinek megfelelő joghatás kiváltására alkalmas akaratnyilatkozat megtételének előkészítésével, továbbá múltbeli, a jelenben fennálló vagy jövőbeli körülmények jogi értékelésével kapcsolatban az ügyfél számára véleményt adhat, illetve javaslatokat fogalmazhat meg.*

(2) Az ügyvéd a jogi tanácsadás során az Alaptörvény, a jogszabályok, az Európai Unió kötelező erővel bíró jogi aktusai alapján alakítja ki a véleményét, illetve fogalmazza meg a javaslatait.

(3) Az ügyvéd a jogi tanácsadás során - ha a felek szigorúbb követelményt nem határoznak meg - az ügyfél által előadott tényeket teljes körűnek, pontosnak és valóznak fogadja el.

(4) Az ügyvéd köteles az ügyfelet tájékoztatni az általa kialakított véleménnyel, illetve megfogalmazott javaslatokkal kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról. Az ügyvédi tájékoztatásban szereplő kockázatok mérlegeléséért az ügyfél felelős.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont személy az általa írásban adott, jogi szakvélemény nyújtásával megszegte az Üttv. 41. § (3) bekezdését. A fegyelmi tanács ezt az álláspontot nem osztja az alábbiak szerint:

Az Üttv. 41. § (1) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy az ügyvéd jogosult az ügyfél érdekeinek megfelelő joghatás kiváltására alkalmas akaratnyilatkozat megtételének előkészítésével, továbbá múltbeli,

a jelenben fennálló vagy jövőbeli körülmények jogi értékelésével kapcsolatban az ügyfél számára véleményt adni, illetve javaslatokat megfogalmazni. Ezen véleményét az Üttv. 41. § (3) bekezdése alapján az ügyfél által előadottakra alapítja a tények pontossága tekintetében. Nem állapítható meg az, hogy ne vette volna figyelembe az eljárás alá vont személy a bejelentő által részére közölteket, így az Üttv. 41. § (3) bekezdésének sérelme sem állapítható meg az eljárás adataiból.

A fegyelmi tanács kiemeli, hogy a téves tartalmú tanácsadás még akkor sem szolgál fegyelmi felelősségvonás alapjául, ha az abban rögzítettek egyértelműen téves jogi álláspontot tükröznek. Annak vizsgálata, hogy egy írásbeli tanácsadásban bízva valaki eljárásokat kezdeményez, melyből őt kár éri, kívül esik a fegyelmi megítélés keretein.

Azonban a rendelkezésre álló adatokból, különösen magából az írásbeli jogi szakvéleményből, valamint az eljárás alá vont személy által csatolt, a bejelentő részére írt levélből az kétséget kizáróan megállapítható, hogy az eljárás alá vont személy mind a jogi szakvélemény nyújtásakor, mind azt követően elmulasztotta a bejelentőt tájékoztatni az általa kialakított véleménnyel, illetve megfogalmazott javaslatokkal kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról. Ezen mulasztás viszont az Üttv. 41. § (4) bekezdésének megsértését megvalósítja. E körben sem állapítható meg, hogy az eljárás alá vont személy szándékosan hallgatta volna el az esetleges percockázatokat, vagy meggyőződésével ellentétesen tájékoztatta volna a levelében a bejelentőt, hogy „*Szükséges azonban véleményemet jelezni, hogy mindhárom ügyben jó eséllyel fogunk eredményt elérni.*”, így magatartása gondatlannak minősül. Arra figyelemmel azonban, hogy álláspontját, jogi szakvéleményét folyamatosan fenntartotta, azt gyakorlatilag megerősítette levélben az eljárás alá vont személy, magatartása folytatólagosan megvalósítottak tekintendő.

A fentiekre figyelemmel a fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy folytatólagos, gondatlan magatartásával megsértette az Üttv. 41. § (4) bekezdését.

Ehelyütt pusztán megjegyzi a fegyelmi tanács, hogy jelenleg adat nem áll rendelkezésre még az eljárás alá vont személy levelének utolsó mondatában foglalt nyilatkozat kapcsán, miszerint „*Továbbra is határozottan fenntartom azon felelősségteljes álláspontomat, hogy az ajándékozásról szóló elképzelése semmilyen jogszabályba nem ütközik, különösen nem büntetőjogszabályba.*”. Így ezen kijelentést, annak összefüggéseit a fegyelmi tanács a tárgyaláson kívüli eljárásában nem vizsgálta.

A fegyelmi tanács álláspontja az eljárás alá vont személy bírósági eljárásban sérelmezett mulasztása vonatkozásában a következő:

Üttv. 39. § (3) *A jogi képviselet ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.*

(4) *A jogi képviselet ellátása során az ügyvéd köteles megtagadni az ügyfél utasításának végrehajtását, ha az jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.*

(5) *Ha az ügyfél utasítása az ügyfél érdekeire nézve célszerűtlen, annak végrehajtása előtt az ügyvéd az ügyfél figyelmét erre a körülményre köteles felhívni.*

Üttv. 1. § (3) *Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.*

A rendelkezésre álló, a bejelentő által csatolt, Járásbíróság P. sz. jegyzőkönyve alapján – mely perfelvételi tárgyaláson az eljárás alá vont személy nem vett részt – az eljárás alá vont személyt arra hívta fel a járásbíróság, hogy jelentse be 8 napon belül a bejelentő háziiorvosa nevét, címét. Megállapítható az iratokból az is, hogy a bejelentéshez szükséges adatokat a bejelentő emailben megküldte az eljárás alá vont személy részére, így objektív akadály a határidőben történő bejelentésnek nem volt. Nem vitás az, hogy a háziiorvos címe a bejelentő által ekkor megküldött iratokon nem lelhető fel, de a háziiorvos nevének, működési területének ismeretében a cím akár a bejelentőtől, akár egyszerű internetes rákereséssel beszerezhető lett volna (az Etikai szabályzat 5.11. pontja az adatgyűjtést lehetővé teszi). Egyebekben nem is arra hivatkozik az eljárás alá vont személy, hogy ne tudta volna bejelenteni a kért adatokat, hanem azzal kívánja háritani felelősségét, hogy a bejelentő érdekében nem tette azt meg, és hivatkozott adminisztrációs hibára a járásbíróság előtt – saját nyilatkozata szerint valótlánul, jobb tudomása ellenére - az adatszolgáltatás elmaradása körében. A felhívás teljesítésének elmaradása tényét a

Járásbíróság jegyzőkönyve igazolja, ahogy azt is, hogy a perfelvételi tárgyaláson az eljáró ügyvéd a mulasztás okaként mást jelölt meg, mint amit okként a kamara felhívására benyújtott védekező iratának 2. oldal második bekezdésében megjelölt.

A fentiek alapján azzal a magatartásával, hogy szándékosan nem továbbította a rendelkezésére álló adatokat a járásbíróság felhívására az eljárás alá vont személy, megvalósította szándékos magatartásával 1 rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének megsértését.

Azzal a magatartásával, hogy a részére megküldött COVID eredmények ismeretében, valamint annak tudatában, hogy a bíróság az adatszolgáltatásra felhívta, az adatok megadására pedig a bejelentő az emailjében kifejezetten utasította, nem tájékoztatta a bejelentőt arról, hogy álláspontja szerint a bejelentő utasítása a bejelentő érdekeire nézve célszerűtlen, gondatlan magatartásával megvalósította 1 rendbeli, az Üttv. 39. § (5) bekezdésének megsértését. Az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségének mentésére alkalmatlan az a hivatkozás, hogy ő a bejelentőnek csak jót akart. Az ügyvédi tevékenység egy részletesen szabályozott szolgáltatási tevékenység, melynek szabályaitól való eltérést a szubjektív érzeten alapuló jó szándék nem tesz lehetővé. Az ilyen magatartás gyakorlásával az ügyvéd tudomásul veszi, hogy bár őt jó szándék vezérli, de szakmájának szabályait ezzel megszegi.

A jelen ügyben rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet állást foglalni kétséget kizáróan abban a kérdésben, hogy valóban szándékosan adott-e az eljárás alá vont személy félrevezető tájékoztatást az eljáró bíróság részére a mulasztás körében, hiszen az eljárás alá vont személy jó szándéka mellett annak akár az adminisztratív mulasztás is oka lehet. Így ezt a kérdést egyebekben nem vizsgálta a fegyelmi tanács.

Az iratok továbbítása, tájékoztatási kötelezettség elmulasztása kapcsán a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Üttv. 28. § (1) Az ügyvédi tevékenység folytatására adott megbízás (a továbbiakban: ügyvédi megbízás) - e törvény és a Polgári Törvénykönyv eltérő rendelkezése hiányában - szabad megállapodás tárgya.

Ptk. 6:275. § [Tájékoztatási kötelezettség]

(1) A megbízott köteles a megbízót tevékenységéről és a feladat állásáról kívánságára, szükség esetén e nélkül is tájékoztatni. A megbízott köteles a megbízót tájékoztatni, ha közreműködő igénybevétele vált szükségessé, vagy ha a felmerült új körülmények az utasítások módosítását teszik indokolttá.

Üttv. 1. § (3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

A bejelentő sérelmezte, hogy bár tudomására jutott, hogy a perben ellenérdekű fél egyezségi ajánlatot tett, de ennek részleteiről őt az eljárás alá vont személy nem tájékoztatta, az egyezségi ajánlatot vele nem ismertette, csupán arról tájékoztatta, hogy az egyezés ügyében még egyeztetni fog az ellenérdekű fél ügyvédjével.

Sérelmezte továbbá a bejelentő, hogy az ügyben információkat nem kapott.

Az eljárás alá vont személy a tájékoztatás megtörténtének igazolására csatolt egy képernyőfotót, melyből az alábbiak állapíthatók meg:

- megküldésre került a peres eljárásban előterjesztett ellenkérelem;
- megküldésre került egy jelen ügyben nem releváns végrehajtási irat;
- megküldésre került az ingatlanközvetítő által kezdeményezett fizetési meghagyásos eljárásban egy ellentmondás;
- megküldésre került egy beszámoló ügyvédi tevékenységről;
- megküldésre került az ellenérdekű fél válaszirata az idézéssel együtt;
- megküldésre került az ingatlanközvetítővel kapcsolatos perben, az ingatlanközvetítő által előterjesztett keresetlevél és végzés;
- megküldésre került a Járásbíróság tárgyalás elhalasztásáról szóló végzése;
- megküldésre került az egyezséget tartalmazó tárgyalási jegyzőkönyv.

A bejelentő által csatolt iratokból megállapítható, hogy egy tárgyalási jegyzőkönyvet közvetlenül a járásbíróság küldött meg a bejelentő részére.

A fentiek alapján nem állapítható meg a rendelkezésre álló adatokból az, hogy az általános tájékoztatási, irattovábbítási kötelezettségét az eljárás alá vont személy megszegte volna a bírósági iratok tekintetében.

Az eljárás alá vont személy védekező iratában (2. oldal 1. bekezdés) rögzítettek, valamint a bejelentő nyilatkozatai alapján megállapítható, hogy volt megkeresés az ellenérdekű fél jogi képviselője részéről peren kívüli egyeztetés érdekében. Az is megállapítható, hogy erről a bejelentő tudomást szerzett. Azonban a jelen eljárásban az írásba foglalt megbízási szerződés hiányában – mely az ügyvéd eljárásának kereteit is megszabja – az Üttv. 29. § (2) bekezdése alapján az eljárás alá vont személyt terhelte annak bizonyítása, hogy mely okból hiúsultak meg az egyeztetések. A fegyelmi tanács rámutat arra, hogy az ügyvéd saját érdeke az, hogy eljárását megfelelően dokumentálja, követhető módon rögzítse, ha egyezségi ajánlat érkezik hozzá, azt igazolható módon közölje, és – ha szükséges tényállás kiegészítésével, vagy egyéb utólag igazolható módon – dokumentálja ügyfelének azzal kapcsolatos álláspontját is. Nem állapítható meg a jelen eljárásban, hogy a bejelentő az ajánlatot elutasította, ahogy az sem, hogy azt vele teljes terjedelmében, olyan módon, hogy arról felelősen döntést hozhasson egyáltalán közölték. Ezt ugyanis az eljárás alá vont személynek kellett volna bizonyítania az Üttv. 29. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási teher átfordulása miatt. Így az eljárás alá vont személy pusztán hivatkozása arra, hogy a bejelentőnek nem állt szándékában fizetni, melyet az támasztana alá, hogy az ingatlanközvetítő részére sem akart fizetni - akinek egyebekben a teljesítését az iratok alapján vitatta a bejelentő -, alkalmatlan annak igazolására, hogy a bejelentő az egyezségi ajánlat ismeretében azzal élni nem kívánt. Egyéb módon pedig nyilatkozatát e körben az eljárás alá vont személy nem támasztotta alá. Nem áll rendelkezésre arra adat, hogy szándékosan hallgatta volna el az egyezségkötés lehetőségét az eljárás alá vont személy, ennek lehetőségéről ugyanis – a bejelentő által sem vitatottan – a bejelentőt tájékoztatta. Gondatlanul járt el azonban – mivel ennek ellenkezőjét igazolni nem tudta -, mikor nem teljeskörűen, a perkockázatokról való tájékoztatás megadásával nyújtott tájékoztatást az eljárás alá vont személy részére.

A fentiekre figyelemmel az eljárás alá vont személy az Üttv. 28. § (1), a Ptk. 6:275. § (1) bekezdésére figyelemmel, gondatlan magatartásával megvalósította 1 rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének megsértését.

A fegyelmi tanács álláspontja a feljelentés elmulasztása tekintetében a következő:

Nem áll rendelkezésre adat arra nézve, hogy büntetőeljárás kezdeményezésére meghatalmazással rendelkezett volna az eljárás alá vont személy a bejelentőtől, ilyenre a bejelentő sem hivatkozik.

Erre figyelemmel egy el nem vállalt feladat teljesítésének elmulasztása az eljárás alá vont személy terhére nem értékelhető.

A vételi ajánlatot elfogadó jognyilatkozat megtámadásának elmulasztása körében a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

A Járásbíróság jegyzőkönyvéből megállapítható, hogy a peres felek egyezségkötésére a bírósági eljárás perfelvételi szakában került sor. A perfelvételi szakban a 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) az ellenkérelem-változtatás nem kizárt, így egyezség elmaradása esetén ellenkérelmét a bejelentő (az eljárás alá vont személy, mint a perben jogi képviselője útján) megváltoztathatta volna.

Ptk. 6:89. § [Megtámadás]

(1) A megtámadható szerződés az eredményes megtámadás következtében megkötésének időpontjától érvénytelenné válik.

(4) A megtámadásra jogosult a szerződésből eredő követeléssel szemben kifogás útján megtámadási jogát akkor is érvényesítheti, ha a megtámadási határidő már eltelt.

(5) A megtámadás joga megszűnik, ha a megtámadásra jogosult a megtámadási ok ismeretében, a megtámadási határidő megnyílása után a szerződési akaratát megerősíti, vagy a megtámadás jogáról lemond.

Azaz sikertelen egyezség esetén a polgári perben a megtámadásra való hivatkozás akadályba nem ütközött volna. Annak vizsgálatát a perben a felek egyezsége „akadályozta” meg. Így az, hogy a peres eljárásban az eljárás alá vont személy az ellenérdekű fél jognyilatkozatát kifogás útján nem támadta meg,

nem róható fegyelmi szempontból az eljárás alá vont személy terhére. Nem vizsgálható fegyelmi szempontból az, hogy „mi lett volna, ha” a peres felek nem kötnek egyezséget, ugyanis egyezséget kötöttek. Azt, hogy erre őket milyen feltevés vezette, a jegyzőkönyvekből nem derül ki, de az igen, hogy első egyezségi kísérletük a perfelvételi tárgyaláson nem vezetett eredményre, majd újabb egyeztetésük, ugyanezen a tárgyaláson, igen.

Rámutat arra is azonban a fegyelmi tanács, hogy a perben alperesként eljáró bejelentő a tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalán személyesen azt nyilatkozta, hogy „*Én tudom, hogy nem a felperes tévesztett meg engem*”. Így kérdéses, hogy az adott perben a jognyilatkozat megtámadása ezen alperesi nyilatkozat fényében milyen sikerrel zárult volna. De ennek vizsgálata kívül esik a fegyelmi eljárás körén.

Szintén nem állapítható meg az sem, hogy az ingatlanközvetítőivel szemben a jognyilatkozat megtámadása elmulasztása körében felelősség terhelné az eljárás alá vont személyt. A rendelkezésre álló adatokból az megállapítható, hogy az ingatlanközvetítő kapcsán a fizetési meghagyással szembeni ellentmondásra ugyan kiterjedhetett az ügyvédi meghatalmazás, azonban a peres eljárásban már a bejelentőt (a bejelentő beadványa alapján) a más Járásbíróság előtt biztosan nem képviseli az eljárás alá vont személy.

Így a megtámadási jog érvényesítésének elmulasztása a perben ellenérdekű vételi ajánlatot közzölve, vagy a más perben ellenérdekű ingatlanközvetítővel szemben, fegyelmi szempontból nem értékelhető az eljárás alá vont személy terhére.

A fegyelmi tanács álláspontja az eljárás alá vont személlyel szembeni kárigény érvényesítése kapcsán a következő:

A fegyelmi eljárásban kizárólag annak vizsgálatára van lehetőség, hogy az eljárás alá vont személy a jogszabályok és irányadó kamarai szabályzatokkal összhangban végezte-e tevékenységét. Így azt nem állapíthatja meg a fegyelmi tanács, hogy egy vagy több, fegyelmi szempontból kifogásolható magatartással okozati összefüggésben megalapozott-e az összezszerűen előterjesztett kárigény az eljárás alá vont személlyel szemben. Kárigényét a bejelentő polgári eljárásban, közjegyző vagy bíróság előtt, illetve az eljárás alá vont személy ügyvédi felelősségbiztosítását kezelő biztosító előtt érvényesítheti, ha annak feltételeit fennállónak látja.

A megbízási díj átvételének bizonylatolása kapcsán a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Üttv. 30. § (1) A felek - az e §-ban foglalt eltérésekkel - a megbízási díjban szabadon állapodnak meg. A felek költségátalány alkalmazását is kiköthetik.

Üttv. 1. § (3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. tv. (továbbiakban: Áfa tv.)

2. § E törvény alapján adót kell fizetni:

a) adóalany által - ilyen minőségében - belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása, (...) után.

5. § (1) Adóalany: az a jogképes személy vagy szervezet, aki (amely) saját neve alatt gazdasági tevékenységet folytat, tekintet nélkül annak helyére, céljára és eredményére. Az érintett személy vagy szervezet jog- és cselekvőképességére személyes joga az irányadó, ha azonban személyes joga alapján nem lenne jog- és cselekvőképés, de a magyar jog alapján igen, akkor jog- és cselekvőképességét a magyar jog alapján kell elbírálni.

6. § (1) Gazdasági tevékenység: valamely tevékenység üzletszerű, illetőleg tartós vagy rendszeres jelleggel történő folytatása, amennyiben az ellenérték elérésére irányul, vagy azt eredményezi, és annak végzése független formában történik.

13. § (1) Szolgáltatás nyújtása: bármely olyan ügylet, amely e törvény értelmében nem termék értékesítése.

159. § (1) Az adóalany köteles - ha e törvény másként nem rendelkezik - a 2. § a) pontja szerinti termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére, ha az az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.

Nem vitatta az eljárás alá vont személy, hogy átvételre került, - Ft az eljárás alá vont személy részéről megbízási díj (ügyvédi munkadíj) jogcímén.

A fegyelmi biztos a számlaadási kötelezettség elmulasztását sérelmezte indítványában, valamint a bejelentő is utalt arra, hogy számlát nem kapott.

Az eljárás alá vont személy számlaadási kötelezettségére az Áfa tv. rendelkezései irányadók. A fentiekre figyelemmel a számlaadási kötelezettségét az eljárás alá vont személy megszegte, így megvalósította 1. rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének megsértését a számlaadási kötelezettség elmulasztásával. A magatartás kizárólag szándékosan követhető el, hiszen a fizetés ténye a számla kiállításának kötelezettségét önmagában megalapozza, melynek elmulasztása gondatlanul nem történhet meg, különösen nem egy ügyvédi tevékenységet az iratok alapján 1991. óta végző, tapasztalt személy részéről.

Az eljárás alá vont személy több alkalommal került fegyelmi felelősségre vonásra, azonban utoljára 2013. napján, így az azóta eltelt időre figyelemmel súlyosító körülményként a fegyelmi előélet figyelembevételét a fegyelmi tanács mellőzi; azonban enyhítő körülményként sem értékeli azt, hogy az eljárás alá vont személy fegyelmi előélete kifogástalan lenne. Szintén nem értékelt a fegyelmi tanács enyhítő körülményként azt, hogy a vezető fegyelmi biztos felhívására nyilatkozatot tett és iratot csatolt az eljárás alá vont személyt, hiszen ez egyrészt joga, másrészt az iratok csatolása kötelezettsége is volt.

A fegyelmi tanács a fegyelmi felelősség szempontjából releváns magatartások egyenkénti értékelése és minősítése után megállapította, hogy az eljárás alá vont személy két különböző magatartásával (bíróági eljárásban felhívás teljesítésének mellőzése; számlaadási kötelezettség elmulasztása), de azonos bejelentőt érintően, azonos bejelentő sérelmére valósított meg ugyanazon jogszabályhelyi minősítés alá eső (Üttv. 1. § (3) bek.) magatartást, mely mindkét esetben szándékosnak volt tekinthető. A fegyelmi tanács álláspontja szerint a magatartások minősítése a folytatólágosság egységébe tartozik, így ezen két esetben a 2. rendbeli elkövettség helyett folytatólágos szándékos elkövetés megállapításának van helye ezen két magatartás tekintetében.

Nem vitásan még egy magatartásával megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését az eljárás alá vont személy (egyezséggel kapcsolatos tájékoztatás, kockázatfelhívás), azonban ezen magatartását a fegyelmi tanács gondatlannak ítélte, így a fenti folytatólágosság egységébe ezen okból ezen magatartás nem olvad bele, annak önálló megállapítása indokolt.

A fegyelmi tanács súlyosító körülményként értékelt a több rendbeli, részben szándékos, részben folytatólágos szabályszegést, valamint - azt a bejelentő által kifejezetten megjelölt körülményt -, hogy eljárás módja a bejelentő ügyének intézése során alkalmas volt az ügyvédi hivatásrendbe vetett bizalom csorbítására; míg enyhítő körülményt a fegyelmi tanács nem tárt fel.

Üttv. 108. § A fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben alkalmazható büntetések – a 188. § (3) bekezdése alapján megindított előzetes vizsgálat eredményeként elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben kiszabható büntetések kivételével – a következők:

b) pénzbírság,

Üttv. 109. § (2) A pénzbírság összege – a 188. § (3) bekezdése alapján megindított előzetes vizsgálat eredményeként elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben kiszabható büntetések kivételével –

a) ügyvéd, kamarai jogtanácsos és európai közösségi jogász esetén egymillió forintig, terjedhet.

FESZ 26.1. A pénzbírság összegét úgy kell meghatározni, hogy az tízezerrel maradék nélkül osztható legyen.

Figyelemmel a súlyosító körülményekre, az enyhítő körülmények hiányára a fegyelmi biztos által indítványozott megrovás fegyelmi büntetést súlytalannak, míg a pénzbírság alkalmazását szükséges, de elégséges joghátránynak ítélte a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személlyel szemben, melynek összegét a maximálisan kiszabható összeg 25%-ban határozta meg.

A fegyelmi eljárásra irányadó határidő 2022. február 22. napján indult, így az Üttv. 126. § (4) bek. szerinti határidőben hozta meg döntését a fegyelmi tanács, tárgyaláson kívül bírálva el a fegyelmi ügyet.

Az eljárás során 30.000,- Ft első fokú eljárási átalányköltség merült fel. Figyelemmel arra, hogy a fegyelmi eljárás az eljárás alá vont személy felelősségre vonásával zárult, annak viselésére az eljárás alá vont személy köteles. (FESZ 40.2. b), Üttv. 142. § (2) bek.), míg a fegyelmi tanács tagjának megjelenésével összefüggésben költség nem merült fel.

A jelen határozat az Üttv., a FESZ, a Pp., a Ptk., az elektronikus ügyintézés a bizalmi szolgáltatás általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. tv., valamint az Áfa tv. rendelkezésein alapul.

Záró rész:

Határozathozatal helye, ideje: Kaposvár, időbélyegző szerint

A határozat 2022. április 1. napján jogerőre emelkedett.

dr. Berlik Zoltán sk.
fegyelmi tanács elnöke